

om, hvorvidt man gennem tv kan bidrage til folkeoplysningen og forebyggelsen på sundhedsområdet.

Det er et område, der har været meget debatteret, fordi alle ved, at det har en vældig virkning, men hvis man rejser og ser, hvordan man i udlandet reklamerer for bestemte ting, kan man da også se, at det ikke altid er helt sanddrueligt, det, der bliver sagt. Men det kunne da så være, at man kunne ønske sig et råd nedsat til at kigge på det, som styrelsen har foreslået det. Så det har man jo godt villet. Jeg er da også sikker på, at man har haft de bedste intentioner, da man foreslog det.

Men der er jo en årsag til, at det ikke i dag er muligt at reklamere for lægemidler på skærmen, og når jeg siger reklamere for lægemidler, så er det, fordi jeg ikke ønsker at separere til bestemte typer af lægemidler. Skulle man gøre det, så skulle vi debattere for eller imod, så skulle man generelt ophæve det forbud, der er, og det skulle under alle omstændigheder i hvert fald ikke være Folketinget, der skal bestemme, hvilke præparater det så skulle være der skulle på skærmen, for jeg er da overbevist om, det vil have en vældig virkning.

Hvis vi nu tager TV 3 og ser på de reklameblokke, der som regel altid følger bagefter, så bliver der jo i TV-Shoppen reklameret for hvad som helst, og det er ikke sådan, at folk ikke køber de dér besynderlige køkkenredskaber, som de har stående derhjemme og ikke ved, hvad de skal stille op med bagefter. Så altså det vil have en virkning, ja, det vil det da.

Så kan man sige: Jamen det, vi ikke vil, det er det gode. Og det er jeg heller ikke i tvivl om, men jeg synes, det er problematisk at blande Folketinget ind i, hvilke præparater det skal være, og jeg synes, at den oplysning, man i øvrigt har om lægemidler, er ganske glimrende, og jeg synes også, det er godt, hvis man bliver oplyst gennem sin læge.

I øvrigt mener jeg, at oplysning på sundhedsområdet kommer på mange andre måder end hos lægen. Den ligger på biblioteket, man kan se det, når man slår op i Helse, osv. Det er ikke sådan, at vi er uden information om, hvad der er godt på området.

Men grunden til, at man har det forbud, er, at man kommer ind i den her evige debat om: Hvad skal det så være næste gang? Altså hvad skal det så være for et område næste gang, hvor vi går ud og anbefaler noget, fordi det ville være godt for folkesundheden? Det vil jeg sy-

nes kunne blive svært, meget svært, for vi ved alle sammen, at der i dag er vældigt pres på fra producenterne af forskellige midler, og der er en stor økonomi bag og en stor interesse for at gøre det.

Jeg synes, at vi, hvis vi ønsker det, kan se på, om der er behov for på de områder, som forslagsstillerne har peget på, at lave en øget indsats folkeoplysningsmæssigt set i forbindelse med folkesundhedsprogrammet, og er der noget, vi særlig skal satse på? Så lad os gøre det dér i stedet for.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Det Radikale Venstre har sympati for intentionerne i det foreliggende lovforslag om tilladelse til tv-reklamer for håndkøbspræparater til brug ved rygeophør, alkoholafvænnning og nedsættelse af appetitten under forudsætning af, at midlerne har en dokumenteret effekt. Vi har det nemlig sådan i Det Radikale Venstre, at alle initiativer, der sigter mod at reducere omfanget af rygning, alkoholindtagelse og overvægt, bør gøres til genstand for grundige overvejelser.

Hertil kommer, at der ikke i udlandet er forbud mod reklamer via tv for sådanne håndkøbspræparater, og en del af ofrene for livsstilsygdomme kan antages at have tv som primær informationskilde.

Når det så er sagt, skal det også siges, at Det Radikale Venstre alligevel ikke kan støtte forslaget, og det er, fordi vi har en stærk fornemmelse af, at tv-reklamer har en kraftig forbrugsskabende effekt.

For så vidt angår slankemidler, mener Det Radikale Venstre, at en offensiv markedsføring via tv kan være direkte farlig, ikke mindst for de unge piger. Der er i forvejen stærk fokus på vægtproblemer i hele befolkningen, og der er ingen grund til at forstærke den fokus. Derimod er der grund til at gøre en stor indsats, både hvad angår information om kost og motion, og også at gøre en stor indsats, for så vidt angår behandling og støtte.

Ligeledes mener vi, at alkoholafvænnning er så kompliceret en sag, at selvmedicinering ikke er tilstrækkelig. De eksisterende lægemidler til understøttelse af alkoholafvænnning er da også receptpligtige, så på dette område er lovforslaget ikke aktuelt. Det er faktisk ikke muligt for mennesker med alkoholproblemer at foretage selvmedicinering. Præparaterne gives som led i en behandling. Kommer der en dag håndkøbsmedicin, må vi se på det til den tid.